

РЕШЕНИЕ

№ 6363

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 10.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6769** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК, вр. с чл.129 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на „Флори Фууд“ ЕООД срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22221422171238-004-001 от 10.10.2022г., издаден от В. С. Д., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с РЕШЕНИЕ № 1998/19.12.2022г. на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания А.. Излага съображения, че акта е неправилен, незаконосъобразен и необоснован, постановен в нарушение на процесуалноправните норми, при неправилно тълкуване на закона и в противоречие със събраните доказателства. Жалбоподателят оспорва А. в частта на постановения отказ за възстановяване на законна лихва за забава по реда на чл. 92, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 14.04.2022г. до 11.07.2022г. върху сума в размер на 23 695,30 лв., представляваща ДДС за възстановяване за данъчен период м.12.2021г. Твърди се, че неправилно органът по приходите е приел, че на дружеството не следва да бъде начислена лихва за забава върху сумата от 23 695,30 лв. Излага конкретни съображения. Претендира, че данъка следва да бъде възстановен, ведно със законната лихва за забава, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон - 14.04.2022г. /датата, следваща СД № 22142840833/14.03.2022г. с която СД приключва процедурата по приспадане/ до окончателно изплащане, независимо от спирането и възобновяването на сроковете

по данъчното производство. Иска се отмяна на А. в тази част.

В съдебно заседание, жалбоподателят „Флори Фууд“ ЕООД редовно уведомен се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки с подробни съображения. Претендира сторените по делото съдебно-деловодни разноски по представен списък /л.60 от делото/.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. М. излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли Съда да я остави без уважение. Поддържа мотивите в решението на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 67 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Резолюция за извършване на проверка №П-22221422171238-ОРП-001/ 21.09.2022г., издадена от Г. С. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е възложено извършване на проверка по Закона за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2021г. до 28.02.2022г. Проверката е възложена във връзка с Решение №1501/19.09.2022г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен предходен А. №П-22221422103098-004-001 от 12.07.2022 г., издаден от В. С. Д.. Срокът за завършване на проверката е продължаван с Промяна на резолюция за извършване на проверка №П-22221422171238-ОРП-001/21.09.2022г. - до 07.10.2022г. и с Промяна на резолюция за извършване на проверка №П-22221422171238-ОРП-001/ 21.09.2022г.- до 10.10.2022г.

С А. №П-22221422171238-004-001/10.10.2022г., издаден от В. С. Д., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., са обективирани резултатите от извършената проверка.

Със справка – декларация с вх. № 22142812307 от 14.01.2022г. подадена от „Флори Фууд“ ЕООД е деклариран ДДС за възстановяване в размер на 23 834, 70 лева за данъчен период м.12.2021г., с която декларация е започнала двумесечна процедура по приспадане на ДДС по реда на чл.92, ал.1 от ЗДДС.

За данъчен период м.01.2022г. от дружеството е подадена справка – декларация с вх. № 22142826582 от 14.02.2022г., с която е деклариран ДДС за внасяне в размер на 125, 34 лв.

Със справка декларация с вх. № 22142840833 от 14.03.2022г., дружеството е декларирало ДДС за внасяне в размер на 14, 06 лв. С подаването на процесната декларация приключва двумесечната процедура по приспадане съгласно чл.92, ал.1 от ЗДДС, възникнала в м.12.2021г., с резултат ДДС за ефективно възстановяване в

размер на 23 695,30 лв.

На 10.06.2022г. от дружеството жалбоподател е подадено искане за прихващане или възстановяване с вх. № 24-14-684, с което на основание чл.129, ал.1 от ДОПК, е поискано възстановяване на ДДС в размер на 23 695,30 лв. по повод приключила процедура за периода 01.12.2021г. -28.02.2022г.

С процесния А. е установена сума за възстановяване в размер на 23 695,30 лв., съответстваща на претендираната от дружеството, като е начислена и лихва върху нея в размер на 604,67 лв., но само за периода от 11.07.2022г. до 10.10.2022г.

Органът по приходите е констатирал, че по отношение на проверяваното дружество има образувано Изпълнително дело /ИД/ №221216383/2022г. Общият размер на всички непогасени, изискуеми задължения по това дело възлиза в размер на 45 896,37 лв.

С оглед изложеното с А. №П-22221422171238-004-001 от 10.10.2022г. е извършено прихващане на сумата в размер на 24 299,97 лв. /23 695,30 лв. - главница и лихва в размер на 604,67 лв./ от дължими, изискуеми задължения на дружеството по горепосоченото ИД и е определена сума за възстановяване в размер на 0,00 лв.

На 14.10.2022г. дружеството – жалбоподател депозирало жалба срещу издадения А. до Директор на Дирекция ОДОП, в която обжалва А. в единствено в частта на неначислената лихва, възлизаща в размер на 584,96 лв., за периода от 14.04.2022г. – до 11.07.2022г.

На 19.12.2022г. Директор на Дирекция ОДОП с Решение № 1998/19.12.2022г. е потвърдил обжалвания А.. Решението е връчено на дата 21.12.2022г. /л.12/.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена от процесуален представител на легитимирана страна, в предвидения 14 дневен срок от връчване на акта и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 144,ал.1 ДОПК постановява, че по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в самия ДОПК не е предвидено друго. На тази плоскост, при обжалване на Акт за прихващане или връщане, следва да намерят приложение разпоредбите, отнасящи се до ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.156,ал.1 ДОПК и преценка законосъобразността на акта за прихващане или възстановяване, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби/аргумент от чл. 160,ал.2 ДОПК/.

Обжалваният акт за прихващане или възстановяване №П-22221422171238-004-001 от 10.10.2022г., е издаден от компетентен орган- това е старши инспектор по приходите при ТД на НАП- С. - В. С. Д., когото изрично Ръководител екип- главен

инспектор по приходите при ТД на НАП С. - Г. С. П. е определил за орган, който следва да извърши проверка на дружеството- жалбоподател. От събраните доказателства е установено, че лицето В. С. Д. към датата на възлагане на проверката, така и към датата на издаване на А. е заемала длъжността- старши инспектор по приходите. Наред с това, установено е още, че лицето, възложило проверката Г. С. П. е заемала длъжността – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и е притежавала квалифициран електронен подпис.

Проверката е способ за извършване на данъчно– осигурителен контрол по аргумент от разпоредбата на чл.110,ал.1 от ДОПК. Проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице.Проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане. Правилата по чл. 8 не се прилагат, когато е налице възлагане от изпълнителния директор или упълномощено от него лице. За резултата от проверката се съставя протокол, когато в закон не е предвиден актът, с който проверката трябва да завърши. По силата на алинея 6 на чл.110 от ДОПК,когато в закон не е предвидено друго, срокът за извършване на проверките не може да бъде по-дълъг от 6 месеца от датата на първото процесуално действие, което се удостоверява с протокол или връчено искане по чл. 37, ал. 3. Ако 6-месечният срок се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до 6 месеца с резолюция на органа, възложил проверката. Когато за резултатите от проверката се съставя протокол, същият се предоставя на лицето в 7-дневен срок от извършването. Съгласно чл.11, ал.1,т.4 от ЗНАП, Териториалният директор организира и ръководи възлагането и извършването на проверки и ревизии и може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по ал. 1 и 2, с изключение на тези по ал. 2, т. 2. - да разглежда и изпраща до съответния съд жалбите против актовете и отказите за издаване на актове на органите на агенцията, както и против действията или бездействията на органи и служители на агенцията на територията на региона по реда, установен със закон. От анализа на правната норма е видно, че възлагането на ревизии и проверки е в правомощието на териториалния директор съгласно чл. 11, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите(ЗНАП). Същият може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по ал. 1 - 2 на чл. 11, /с изключение на тези по ал. 2, т. 2/, т.е. налице е правомощието по възлагане на ревизии и проверки по ал. 1, т. 4, какъвто е процесният случай.

От доказателствата по делото е видно, че лицата, които са участвали в производството по извършване на проверка, в производството по издаване на А. и Директор на Дирекция“ ОДОП“ са притежавали квалифициран електронен подпис.

При издаване на А., органът по приходите е спазил процесуално правните разпоредби. Производството е започнало въз основа на Резолюция №П-22221422171238-ОРП-001/ 21.09.2022г., издадена от Г. С. П., на длъжност главен

инспектор по приходите при ТД на НАП С., с която е възложено извършване на проверка по ЗДДС за периодите от 01.12.2021г. до 28.02.2022г. Срокът за завършване на проверката е продължаван с Промяна на резолюция за извършване на проверка №П-22221422171238-ОРП-001/21.09.2022г. и с Промяна на резолюция за извършване на проверка №П-22221422171238-ОРП-001/ 21.09.2022г. Определен е срок за приключване на проверката до 10.10.2022г.

При издаване на А. са спазени материално-правните разпоредби на ДОПК и ЗДДС.

Правната регламентация на прихващането и възстановяването се намира в чл.128-129 от ДОПК. Според разпоредбата на чл.128 ,ал.1 ДОПК - недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Процедурата относно прихващането е визирана в чл.129 от ДОПК - прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго, а след постъпване на искането по ал. 1 може да се възложи извършването на ревизия или проверка. Актът за прихващане или възстановяване се издава в 30-дневен срок от постъпване на искането в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия. Недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал.1-4.

Искане за прихващане или възстановяване на суми може да бъде направено от задълженото лице или от органа по приходите в 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината на възникване на основанието за възстановяване. Органът по приходите може да възложи извършване на ревизия или да направи проверка на лицето, като в последния случай актът за възстановяване или прихващане се издава в 30-дневен срок от постъпване на искането. Органът по приходите действа при условията на оперативна самостоятелност при избора на начина за възстановяване или прихващане на недължимо платените задължения, освен в случая на чл. 129, ал. 5 ДОПК. Органът по приходите действа при условията на обвързана компетентност, когато пред него с искането по чл. 128 ДОПК е представен влязъл в сила административен или съдебен акт, с който е признато правото на получаване на суми за неправилно или недължимо платени, внесени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, такси, глоби, имуществени санкции, установени, събрани или наложени от органите по приходите, включително внесени по писмено указание или становище, незаконосъобразно отказани за възстановяване суми, присъдени суми, обезщетения и направените разноски.

В този случай органът по приходите след представяне на административния или съдебния акт е длъжен да възложи проверка на лицето и в 30-дневен срок от постъпване на искането да издаде акт за възстановяване или прихващане, като в същия срок следва да възстанови посочените в акта суми, заедно с дължимата лихва. Недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на чл.129 ДОПК.

В конкретната хипотеза, за да се стигне до производството по издаване на процесното А., са налице следните безспорни от страните факти и обстоятелства:

С подаването на СД № 22142812307/14.01.2022г. дружеството е заявило в кл.60, че започва процедура по приспадане на основание чл.92 ал.1 т.4 от ЗДДС, с посочена сума от 23 834, 70 лв. С подаването на СД № 22142840833/14.03.2022г., е приключила процедурата по приспадане на основание чл.92 ал.1 т.4 от ЗДДС. Сумата в размер на 23 834, 70 лв. не е посочена в кл. 80 от СД за м.02.2022г. Дружеството жалбоподател не е декларирало данъка за възстановяване за м. 02.2022г. по съответния ред, с оглед извършване на проверка и издаване на съответния акт за прихващане или възстановяване. Във връзка с декларираното в СД през м.12 с Резолюция за извършване на проверка №П-22221422171238-ОРП-001/ 21.09.2022г., на дружеството е възложено извършване на проверка по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периода от 01.12.2021 г. до 28.02.2022г. С процесния Акт за прихващане или възстановяване №П-22221422171238-004-001 от 10.10.2022г., е установена сума за възстановяване в размер на 23 834, 70 лв., като е начислена лихва върху нея в размер на 604, 67 лв. за периода от 11.07.2022г. до 10.10.2022г. и е извършено прихващане на сумата в размер на 24 299, 97 лв., представляваща дължими, изискуеми задължения на дружеството по ИД №[ЕИК]/2022г. Отказано е мълчаливо начисляването на лихва за забава в размер на 584, 96 лв. за периода 14.04.2022г-11.07.2022г. върху сумата от 23 834, 70 лв.

Спорът в настоящото производство е правен и касае въпроса дали върху главницата от 23 834, 70 лв.се дължи лихва и от коя начална дата следва да се дължи лихвата.

Правната регламентация на начисляване на ДДС се намира в ЗДДС-чл. 85 и следващите, съгласно която данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112.По силата на чл.86 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем,е длъжно да го начисли, като:. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В съответствие с нормата на алинея втора на чл.86 от ЗДДС,данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период,през който данъкът е

станал изискуем. Не се начислява данък при извършване на освободена доставка, освободено вътреобщностно придобиване, както и при доставка с място на изпълнение извън територията на страната. В чл. 87 от ЗДДС, е посочено, че данъчен период по смисъла на този закон е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период. Д. период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец освен в случаите по глава осемнадесета. Чл. 88, ал.1 от ЗДДС, сочи, че резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период. Когато начисленият данък превишава данъчния кредит, разликата представлява резултат за периода-данък за внасяне, а когато данъчният кредит превишава начисления данък, разликата представлява резултат за периода - данък за възстановяване. Регистрираното лице определя само резултата за всеки данъчен период - данък за внасяне в републиканския бюджет или данък за възстановяване от републиканския бюджет. В чл. 89, ал.1 от ЗДДС е визирано, че когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в републиканския бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период и данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в съответната сметка по ал. 1. Съгласно ал.10 данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство. По реда на чл.92, ал.1, т.4 от ЗДДС, ако след изтичането на срока по т.2 има остатък от данъка за възстановяване, органът по приходите прихваща този остатък за погасяване на изискуеми публични вземания или го възстановява в 30 дневен срок от подаване на последната справка декларация. Съгласно чл.92, ал.1, т.5 от ЗДДС ако данъкът за възстановяване, по отношение на който е започнала процедура за приспадане не е приспаднал изцяло към подаване на справката – декларация за последния от двата данъчни периода, всеки друг данък за възстановяване за някои от тези два данъчни периода се добавя към него и подлежи на възстановяване по реда и в срока по т.4 и денят, следващ деня, в който изтича 30 дневният срок от подаване на справката- декларация, участваща в процедурата по приспадане е началният момент, в който следва лихвата за забава и лихви се дължат само по отношение на невъзстановен в срок ДДС по приключила процедура по приспадане. От своя страна, съгласно чл.125, ал.1 от ЗДДС, декларирането на данъка от задълженото лице става именно чрез подаването на Справка- декларация, образецът на който е определен в ППЗДДС. От своя страна, нормата на чл.68 от ППЗДДС определя изрично реда, по който следва да се заяви наличието на ДДС за възстановяване след

изтичане на процедура по приспадане. Алинея 3 на чл.68 от ППЗДДС предвижда, че ако след подаване на двете СД по чл.92,ал.1,т.2 от ЗДДС е налице неприспаднат данък от данъка за възстановяване, лицето следва да посочи в клетка 80 на последната справка- декларация неприспаднатия остатък от данъка за възстановяване, който подлежи на възстановяване, посочен в следващите две справки декларации, по отношение на който не е приложен чл.92,ал.4 от закона. По реда на чл.92,ал.4 от ЗДДС, когато в клетка 80 на СД е посочен данък за възстановяване, лицето следва да подаде заедно със СД и декларация за извършеното приспадане.

Конкретният случай касае приложението на чл.92, ал.10 от ЗДДС относно началния момент на дължимата лихва за забава.

По делото не е спорно, че с подаването на справка декларация 22142812307/ от 14.01.2022г. дружеството е заявило в клетка 60, че започва процедура по приспадане на основание чл.92, ал.1, т.4 ЗДДС, с посочена сума от 23 834, 70 лв. С подаването на справка – декларация № 22142840833/14.03.2022г., е приключила процедурата по приспадане на основание чл.92 ал.1 т.4 от ЗДДС. Сумата от 23 834, 70 лв. не е посочена в клетка 80 от справка – декларация за м.02.2022г. по съответния ред, с оглед извършване на проверка и издаване на съответния Акт за прихващане или възстановяване.

Съгласно чл.92 ал.10 от ЗДДС, данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство, както и проведеното ревизионно производство.

В хода на проверката проверяващите органи са установили заявена сума за възстановяване, в размер на 23 834, 70 лв., които констатации са намерили отражение в А.. Непосочването на ДДС за възстановяване в кл. 80 за м. 02.2022г. лишава дружеството от право на лихви за забава.

Жалбоподателят не оспорва, че в подадената справка – декларация по ЗДДС с № 22142840833/14.03.2022г. от дружеството не е попълнена клетка 80, поради което настоящият състав намира, че „Флори Фууд“ ЕООД не е посочило размера на претендиращия данък за възстановяване. След като дружеството не е посочило в подадената от него справка – декларация, че е налице данък за възстановяване, същото няма как да претендира, че органът по приходите е изпаднал в забава след изтичане на законоустановения срок от подаването на справка – декларацията по ЗДДС. В ППЗДДС се определя реда, по който носителя на правото на ДДС за възстановяване следва да го упражни, а именно чрез попълване на клетка 80 от справката – декларация, поради което не е налице заявен данък за възстановяване по реда на чл.92,

ал.1, т.4 и т.5 от ЗДДС.

Не се споделят доводите в жалбата, че в случая е налице неизпълнение на Решение №1501/19.09.2022г. на директора на дирекция ОДОП С., предходният А. от 12.07.2022г. е отменен с Решение №1501/19.09.22г. на директора на дирекция ОДОП С. поради нарушения, свързани с обхвата на предходната проверка и неизяснени обстоятелства относно наличието на друг акт за извършено прихващане, на който се е позовал издателя на предходния А., но в решението изрично е констатирано, че сумата в размер 23 695,30лв, представляваща резултат от приключила през м.02.2022г. процедура по приспадане на деклариран ДДС за възстановяване, не е посочена в кл.80 на подадената от „Флори Фууд“ ЕООД справка декларация по ЗДДС, като липсват указания за периода, от който е следвало да се начисли лихва върху сумата за възстановяване, както и претендирания от жалбоподателя начален момент.

По гореизложените съображения, оспореният Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22221422171238-004-001 от 10.10.2022г., издаден от В. С. Д., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с РЕШЕНИЕ № 1998/19.12.2022г. на Директор на Дирекция“ ОДОП“ е правилен и законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 000лв. /хиляда лева/, съгласно чл. 8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 67-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Флори Фууд“ ЕООД срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22221422171238-004-001 от 10.10.2022г., издаден от В. С. Д., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с РЕШЕНИЕ № 1998/19.12.2022г. на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

ОСЪЖДА „Флори Фууд“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата от 1 000 лв. /хиляда лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: